

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Luciani elogium

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

LVCIANI ELOGIVM,

per Gilbertum Cognatum
Nozerenum.

LVcianus natus ex Samofata Syriæ ciuitate, non longè ab Euphrate fluuio fita, floruit (vti putant) Traiani Cæſaris fermè temporibus, atq; ſub Adriani imperio, qui anno Chriſti 120. regnare cœpit, pleraq; ſcripſit. Non minùs elegans, quàm facetus ſcriptor. In Somnio autem ſuo generis, educationis, ac ſtadium ſuorum rationes, tum quomodo ſtatuariz initiatus fuerit, exponit. Adoleſcens in Gallia (vt ex Hercule coniecturam facere licet) & alijs in locis, Rhetoricam publicè profeſſus eſt. Iuuenis apud Antiochiam etiam, Syriæ urbem, in foro cauſas egit: ſed cùm ea res illi non admodum feliciter ſuccederet, deſerta Rhetorica, & iudiciali foro, animum ad ſcribendum appulit: Pyrrhonijs philoſophos imitatus, qui nihil adfirmant, ſed omnia in vtranq; partem ambigua in medium relinquunt: id quod indicat eius Epigramma, ſuis præmiſſum ſcriptis. Sed ſi quiſquam fuit vnquam qui Horatianum præceptum impleuerit, miſcueritq; vtile dulci, hoc eſt, voluptatem cum vtilitate coniunxerit: cunctorum certè calculis, Lucianum hoc in primis præſtitiffe comprobatur. Præcæ autem Comœdiæ dicacitatem, ſed citra petulantiam referens, Deum immortalem qua vaſtritie, quo lepôre, perſtringit omnia quo naſo cuncta ſuspendit, quàm omnia miro ſale perfricat, nihil vel obiter attingens, quod
non

non aliquo feriat scimmate: præcipuè Philo-
 sophis infestus, atque inter hos Pythagoricis po-
 tissimùm ac Platonicis, ob præstigijs: Stoicis item
 propter intolerandum supercilium, hos punctim
 ac cæsum, hos omni telorum genere petit: idq̃ iu-
 re optimo. Quid enim odiosius, quid minus fe-
 rendum, quàm improbitas virtutis professione
 personata? Hinc illi blasphemi, hoc est, maledici
 vocabulum addidère: sed hi nimirum, quorum vl-
 cera terigerat. Pari libertate gentilium quoque
 deos passim & ridet & lacerat, vnde cognomen
 inditum *ἀθεῖς*, speciosum profectò, vel hoc nomi-
 ne, quòd ab impijs ac superstitiosis ei attributum.
 Inter Sophistas annumeratur: sed quam benè, ipsi
 viderint tantum enim in dicendo gratiæ, tantum
 in inueniendo felicitatis, tantum in iocando le-
 pòris, in mordendo aceti, sic titillat abusionibus,
 sic seria nugis, nugas serijs miscet: sic ridens vera
 dicit, vera dicendo ridet: sic hominum mores, af-
 fectus studia, quasi penicillo depingit: neq̃ legen-
 da, sed planè spectanda oculis exponit, vt nulla
 Comœdia, nulla Satyra cum huius Dialogis con-
 ferri debeat, seu voluptatem spectes, seu vtilitatè.
 Eius verba sunt tersa, & phrasis dilucida. Asia-
 nus est, verborum apparatu instructus ac tumense
 sermonis Latini non imperitus. Quadragenarius
 philosophari cœpit. In Macedonia innotescere
 volens, in conuentu totius Macedoniæ se exhi-
 buit, ac specimen aliquod sui præbuit. Senior iam,
 in aulam atque familiam Cæsaris sese contulit, &
 procuratoris Principis in Aegypto conditionem

ELOGIA.

æcepit. Timocles aulicus, Celsus & Quintillus, illi amici fuerunt. Libri ab eo Græcè conscripti, sunt plurimi: sed ad nostrâ ætatem tantû CLXXI, peruenerunt Luciani porrò nomine Epigrammata trigintaduo leguntur, passim in magno Græcorum Epigrammatum volumine. Guilhelmus Philander Castilionius, in suo in Vitruuium commentario, Appollonij Tyanei octo libris conscriptam vitam Luciano nostro ascribit. Eius autem Dialogus qui inscribitur Cynicus, vsq; adeò D Ioannem Chrysoctomum, (acerrimi iudicij virum, & doctorum ferme omnium Christianissimum, & Christianorum, vt ego certè puto, doctissimum, delectauit, vt bonam eius partem in Homiliam quandam, quam in Ioannis Euangelium commẽtatus est, inseruerit, neq; immeritò. Erasmus noster, adamantinum omnium superstitionum insectatorem eum vocauit. Cæterùm de illius morte nihil certi memoriæ proditum est: nisi quòd podagra consumptus, annos octoginta natus, decessit.

NOSTRVM ELOGIVM,

Luciani scriptis probatur.

Lvcianus Samosata patriam suam esse, & ab Euphrate fluuio non procul distare, in libro Quomodo scribenda sit historia, dicit. In Piscatore autem, Syriam iuxta Euphratem: & de Syria dea scribens, se esse Assyrium ait. In Bis accusato, se Syrum rhetorem vocat. In Somnio suo, generis, educationis, ac studiorum suorum rationes, tum quomodo statuariæ iniitiatus fuerit exponit. In
conuen-

LUCIANI.

conuentu totius Macedoniae se exhibuit, ac specimen aliquod
 sui præbuit. In Herodoto, seu Etio, ex Hercule Gallico, cœie-
 Eturam facere licet, in Gallia publicè rhetoricam professum
 fuisse. Sub finem Apologiae pro Mercede conductis, inter
 quæstiuosorhetores locum sibi fuisse ait. In Piscatore dici-
 tur rhetor & cauidicus: sed causas cur agere desierit, & a-
 nimum ad scribendum appulerit, ibidem docet. Contra eum
 qui dixerat, Prometheus es in verbis, dictionem & dicendi
 genus suum indicat. In Hermotimo, non est sermonis Latini
 imperitus: & quadragenarius philosophari cœpit. De sal-
 tatione, disciplinis liberalibus innurius dicitur, necnon in
 Philosophiæ studijs versatus. In Piscatore, se philosophum
 profiteitur, atq; philosophiæ flosculis sua scripta illustrasse
 ait. In Apologia pro ijs qui mercede conducti seruiunt, iam
 senior, in aulam atque familiam Caesaris sese contulit, &
 conditionem procuratoris Principis in Aegypto accepit. Ibi-
 dem, Timocles aulicus illi amicus est. In Ma-
 crobijs, Quintillus: in Pseudo-
 mante, Celsus.

DE VI.

